

Ude på Amager, i den ydre ende af Holmblads-gade, i nr. 62, ligger der en rigtig gammeldags manufaktur- og trikotagehandel, præcis som man kunne finde dem på snart sagt ethvert forretningsstrøg landet over op til midten af sidste århundrede. Der kan være flere gode grunde til at aflægge den et besøg.

MANUFABRIK OG TRIKOTAGE

Af Birger H. Bondo | Foto Spitfire og Birger

For det første, så har de damestrømper. Det var i hvert fald dem der, som de lå dér, udstillet i vinduet, trak mig indenfor. Og de har dem i forskellige farver og kvaliteter, robuste, til daglig brug, og de lidt finere. Det er som bekendt noget, der er så godt som forsvundet helt ud af markedet, veget for strømpebukser og "stay-ups". Men hvis man nu er til hofteholdere, korsekker og korseletter med strømpeholdere, til daglig brug, på arbejde osv., så er det her lige stedet.

Dernæst, og det er måske nok så vigtigt, så er der "damen". I sådan et urtidslevn af en butik, vil man måske forvente at finde

en indehaver i skikkelse af en ældre dame, lidt stram i betrækket. Det er overhovedet ikke tilfældet. Her er gammeldags betjening, med præg af personlig varme og imødekommende interesse, leveret af en kvinde, hverken ung eller gammel, med tid, ofte også til at falde i snak om de ønsker, man nu har.

På mit spørgsmål om, hvordan det kunne gå til, at sådan en butik havde kunnet overleve i nutidens pulveriserende hverdag, svarede hun, at der var selvfølgelig de ældre damer, som ikke mere havde Daells Varehus at gå til med deres konservative undertøjsvaner. Men der kom også unge, sommetider med helt andre

ønsker, som hun selvfølgelig gerne opfyldte, når det var muligt. Endelig havde hun da også mandlige kunder til dameundertøjet, dette sagt lige så stilfærdigt, med tydelig tilfredshed over at have kunder til sine varer.

Det kunne også lyde lidt som en præsentation af en mulighed, båret frem af kvindelig intuition. Jeg havde ikke sagt en lyd om, at de strømper var til mig selv.

Det gav mig noget at tænke på i dagene derefter.

Måtte det ikke betyde, at man kunne tillade sig at spørge, om det var muligt at prøve det undertøj, før man besluttede sig?

Kontaktannoncer

Sådan indrykker du en annonce

Skriv din annonce tydeligt, anfør nøjagtigt navn og adresse, vedlæg kr. 75.- i danske kroner på check eller i internationale svarkuponer (udland); alternativt kan beløbet indbetales på Giro 148-9755. Send det hele (gerne med kopi af girokvittering) til:

SMil Bladet
Postboks 691
2200 KØBENHAVN N (Mærk kuverten "Kontaktannonce")

Bemærk:

Vi forbeholder os ret til at begrænse annoncer til 100 ord.

Vi optager gerne billeder sammen med din kontaktannonce – meget gerne billeder fra dit legeværelse. Hvis de afbildede personer skal maskeres, bedes du selv sørge for det.

Husk både fotografens og modellens underskrift på bagsiden, også selvom det bare er en slave.

Hvis du ønsker billeder tilbage vedlæg da en svarkuvert til dette formål - ellers bliver de i diskretionens interesse destrueret efter brug!

Vi anbefaler at tydeliggøre, i hvilket område I søger jeres kontakt.

Nørrebro - København

33-årig streng onkel / retfærdig skolerektor søger uartige niecer eller næsvise skoletøser, som trænger til en tur over knæet for en gammeldags endefuld i den bare ende!

Du/I er 18-35 år og bosiddende i København eller omegn. Jeg besvarer kun breve fra kvinder! Så er du/I til Victoriansk opdragelse, kan du/I roligt skrive til mig! Alle seriøse henvendelser får svar.

Billet Mrk. 03401

Sådan besvarer du en annonce

Læg dit annoncesvar i en lukket kuvert. Skriv annoncenummeret udenpå denne kuvert, der hvor frimærket skal sidde og indtet andet.

Ønsker du at besvare flere annoncer, gentager du denne procedure.

Det/de svar, du ønsker sendt videre, lægger du i en større lukket kuvert samt kr. 5.50 i løse frimærker for hvert af dine svar og sender denne til:

SMil Bladet
Postboks 691
2200 KØBENHAVN N (Mærkes "Annoncesvar")

NB! Breve uden vedlagte frimærker vil ikke blive videresendt.

Vi vil gøre opmærksom på, at kontaktannoncer bliver gemt i 1 år, således at du/I har mulighed for at svare på et senere.

MANUFAKTUR OG TRIKOTAGE [fra forrige side]

Det er ikke et spørgsmål "man" almindeligvis stiller i et stormagasins eller supermarkeds afdeling for dameundertøj, når "man" er en mand.

Men, hvis man er velkommen til at købe, til sig selv, skulle man så ikke være velkommen til at prøve? Jeg vejede for og imod. Ville jeg have mod til at gøre det? Genert-hed er en del af mit genetiske udstyr. Ville det ikke alligevel være for meget, for grænseoverskridende, både i forhold til hende personligt og hendes grænser? Eller i forhold til hendes kvindelige kunder til de samme varer? Ville de måske bryde sig om at købe undertøj, som måske havde været prøvet af en mand? Hvor selvcentreret og ekshibitionistisk har man lov til at være? Nå, hun kunne jo bare sige nej, hvis det var. Længere var den ikke. Det skulle man nok kunne overleve.

Beslutningen blev snart ført ud i livet, ved et fornyet besøg i butikken. Spørgsmålet blev fyret af lige fra hoften. Der var en kort tøven, og så kom svaret: jo,

det kunne da nok lade sig gøre!

Der var ikke noget rigtigt prøverum. Men hun havde et skærmbret, der kunne stilles op bag i butiklokalet, ville det ikke være godt nok?

Jo da, helt fint. Og jeg havde allerede haft kig på et korselet, som jeg godt ville prøve, måske købe.

Men den korte tøven, den lød lidt som om, det var første gang, hun havde mødt spørgsmålet. Så for at give hende lidt tid til at vænne sig til tanken og forberede sig på situationen, så takkede jeg for oplysningen, og sagde, at jeg ville vende tilbage til spørgsmålet.

Det gjorde jeg så nogle dage senere og det blev en oplevelse af de sjældne.

Min nervøsitet for, om mine ønsker havde været for meget for hende, blev fuldstændig gjort til skamme.

Ingen tvivl om, at hun havde styr på situationen, at det foregik på hendes præmisser.

Det forløb uden mindste slinger i valsen,

stille og roligt, opstillingen af skærmbrettet, afklædning, omklædning, som den naturligste ting af verden, med hende passerende ugenert ind og ud bag skærmbrettet for at følge med i, hvor godt det nu sad, og hvordan det så ud. Og som hun næppe ville have gjort det, hvis det nu havde været herreundertøj, jeg havde prøvet. Med ophøjet afslappethed over for, om der skulle dukke andre kunder op i butikken imens.

Det kan godt være, man skal have et lidt ophedet forhold til sin egen blufærdighed, være både transvestit, ekshibitionist og masochist, for at få det fulde udbytte af sådan en seance. Men så er det også noget, der sætter sig i én, går ind under huden og kryber op langs ryggen, lige til at blive afhængig af.

Det udvalg af undertøj, der er i butikken er ikke overvældende. Men der er kataloger, som hun gerne bestiller hjem fra. Tag selv ud og se og spørg, hvis interessen er der. Det er rart at føle sig velkommen.